

Sygn. akt II C 268/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSO Bogdan Wolski

Protokolant: Justyna Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa

A. R.

przeciwko

Miastu (...) W.

o wydanie

na skutek skargi pozwanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 9 października 2012 roku, sygn. akt II C 923/09

zmienia zaskarżony wyrok poprzez oddalenie powództwa.

Sygn. akt II C 268/14

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

1. Miasto (...) W. wystąpiło ze skargą o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 9 października 2012 r., sygn. akt II C 823/09 i wniosło o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa w całości. 2. W uzasadnieniu skargi wskazano, że zlecono biegłemu sądowemu z zakresu geodezji badanie hipoteczne działek (...) z obrębu (...) na okoliczność ustalenia właściciela tych działek. Biegły w trakcie badań przeanalizował między innymi własność działek sąsiednich. Stwierdził on, że działki nr (...) zostały uznane za własność Skarbu Państwa na podstawie aktu notarialnego nr rep. (...), jednak sam akt nie znajduje się obecnie w tych księgach. Biegły zasugerował wystąpienie do Archiwum Państwowego celem uzyskania ww. aktu. W dniu 28 stycznia 2014 r. pozwany otrzymał z archiwum Państwowego w W. uwierzytelnioną kopię z aktu notarialnego nr rep. (...), w którym W. D. działając w imieniu M. B., M. H. J. V., M. R. oraz A. W. oświadczył, że aktem z dnia 8 marca 1944 r. sporządzonym przez notariusza W. R. w W. nr rep. (...), A. B. sprzedał ówczesnej Gminie (...) niezabudowanych działek gruntu. W przedmiotowym akcie notarialnym wskazano numery działek gruntu będącego przedmiotem umowy sprzedaży, w tym działki o nr (...) będące obecnie działkami o nr (...). Przedmiotowy akt został sporządzony z tego powodu, że zaginęły akta notariusza W. R. za rok 1944. W tym stanie stwierdzić należy, że własność nieruchomości będących przedmiotem postępowania sprawie II C 923/09 o wydanie, w dacie wydania tego

orzeczenia, nie przysługiwała powodowi A. R., lecz pozwanemu na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych. Oznacza to, że powód nie posiadał legitymacji do występowania z pozwem w ww. sprawie, a zatem wyrok wydany w sprawie podlegać powinien uchyleniu, a powództwo powinno zostać oddalone.

2. A. R., ustosunkowując się do skargi o wznowienie postępowania, wniósł o odrzucenie skargi, ewentualnie o oddalenie skargi w całości.

2.1. Uzasadniając przedstawione stanowisko powód podniósł, że art. 409 k.p.c. wskazuje na konieczność zachowania terminu do wniesienia skargi. Ewidentnie w treści skargi brak jest wyjaśnienia tej kwestii. Brak ten na tym etapie postępowania nie może zostać uzupełniony z uwagi na prekluzję wskazaną w art. 207 § 6 k.p.c. w zw. z art. 406 k.p.c., jako że skarga została sporządzona przez profesjonalnego pełnomocnika. Dodatkowo brak skutecznej podstawy do wznowienia wynika z faktu, że – nawet zakładając jakąkolwiek moc aktu notarialnego z 21 marca 1959 r. – ów akt notarialny mógł zostać złożony w postępowaniu o sygn. akt II C 923/09, gdyż był dostępny, co wynika wprost z pisma Archiwum Państwowego w W. z 28 stycznia 2014 r. Pozwany nadto zaznaczył, że określona w art. 403 § 2 k.p.c. podstawa skargi o wznowienie postępowania nie zachodzi, jeżeli w poprzednim postępowaniu istniała obiektywna możliwość powołania się na okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, a zaniechanie strony w tym przedmiocie było następstwem jej zaniedbań, opieszałości, zapomnienia czy błędnej potrzeby ich powołania. Dokument w postaci aktu notarialnego z 21 marca 1959 r. był ujawniony i dostępny. Daty umieszczone na piśmie wskazują nawet na dość szybkie nie tylko odszukanie, ale sporządzenie odpisu i wysłanie. Powód, uzasadniając żądanie oddalenia skargi o wznowienie postępowania zakwestionował również ważność pełnomocnictwa zawartego w akcie notarialnym z 21 marca 1959 r. i tryb stwierdzenia treści aktu z 8 marca 1944 r. Nie ma żadnego innego dokumentu potwierdzającego, że w skład sprzedanych o powierzchni 4,050 ha wchodziły wymienione działki hipoteczne. Nie można również pominąć pytania, że skoro Miasto rzekomo nabyło te działki, to czemu nie złożyło stosownego wniosku do ksiąg wieczystych i nie zmieniło zapisów w dziale II, a wytoczyło sprawę o zasiedzenie i ją prawomocnie przegrało.

II. Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia.

1. Na podstawie umowy z dnia 8 marca 1944 r. nr rep.(...), sporządzonej przez notariusza W. R., W. D. działającą w imieniu A. B., M. B., M. H. J. V., M. R. i A. W., sprzedał Gminie (...) niezabudowanych działek gruntu o łącznej powierzchni 4,050 ha.

dowód: akt notarialny z dnia 21 marca 1959 r.

2. Umowa sprzedaży z dnia 8 marca 1944 r. dotyczyła między innymi działek gruntu nr (...), stanowiących aktualnie działki nr (...) z obrębu (...), co do których właścicielem ujawnionym w księdze wieczystej (...), jest Skarb Państwa.

okoliczność bezsporna

III. Ocena zasadności roszczenia z wyjaśnieniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

1. Powództwo nie jest zasadne, co stanowiło podstawę do zmiany wyroku z dnia 9 października 2012 r. i oddalenia powództwa w następstwie rozpoznania skargi o wznowienie postępowania.

2. Uzasadniając powyższe wskazać na wstępie należy, z uwagi na stanowisko powoda co do konieczności odrzucenia skargi wniesionej przez pozwanego, że na gruncie obowiązującego prawa nie istnieją podstawy do odrzucenia skargi o wznowienie postępowania a limine w sytuacji, gdyby pismo procesowe zawierające tę skargę nie odpowiadało wymogom formalnym określonym w art. 409 k.p.c. Zasada ta dotyczy także skargi sporządzonej przez fachowego pełnomocnika, gdyż obowiązujące przepisy nie zawierają w tym zakresie szczególnej regulacji, a gdyby ona istniała to byłaby ona niezgodna z art. 45 ust. 1 i art. 78 Konstytucji (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 maja 2008 r., P 18/07). Nadto przywołany przez powoda art. 207 § 6 k.p.c. w zw. z art. 406 k.p.c. nie odnosi się do ewentualnego uzupełnienia braków formalnych pisma, w tym pisma inicjującego postępowanie sądowe, a w szczególności – skargi

o wznowienie postępowania, a dotyczy czynności procesowych stron w zakresie postępowania dowodowego, to jest czynności podejmowanych w toku sprawy dla wykazania zasadności stanowiska co istoty sprawy.

3. Skarga pozwanego o wznowienie postępowania została oparta na ustawowej podstawie wznowienia, skoro pozwany po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie II C 923/09 uzyskał dokument, który mógł mieć wpływ na wynik tej sprawy. Wyjaśnić przy tym należy, że brak podstawy do wznowienia postępowania zaistniałby w sytuacji, gdyby dokument dołączony do skargi mógł być uzyskany przez pozwanego przy podjęciu czynności standartowych, których należałoby oczekiwać od strony dbającej w sposób należyty o ochronę swoich interesów. Takim standardowym postępowaniem nie jest niewątpliwe poszukiwanie przez pozwanego dokumentów dotyczących przedmiotowych działek w księgach wieczystych założonych dla innych nieruchomości. Wobec tego nie można czynić pozwanemu uzasadnionych zarzutów co do możliwości i potrzeby podjęcia tego rodzaju czynności postępowaniu zakończonym wyrokiem z dnia 9 października 2009 r. 4. Powód żądał nakazania pozwanemu wydania nieruchomości

o łącznej powierzchni 2.670 m⁽²⁾, składającej się z działki o numerze ewidencyjnym (...) o pow. 1275 m⁽²⁾ opisaną hipotecznie jako F. Z. – dz. (...) i działki o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 1395 m⁽²⁾ opisaną hipotecznie jako F. Z.- dz. (...), położonych w W. pomiędzy ulicami (...) z obrębu (...). Zgodnie z art. 222 § 1 k.c. właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Z okoliczności ujawnionych w toku sprawy, które znajdują potwierdzenie w złożonych przez pozwanego dokumentach, przy uwzględnieniu dyspozycji art. 252 k.p.c. i art. 3 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, wynika, że A. R., nie jest czynnie legitymowany do wystąpienia z żądaniem wydania przedmiotowej nieruchomości. Złożone przez pozwanego dokumenty urzędowe potwierdzają bowiem, że właścicielem nieruchomości jest Skarb Państwa. 5. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji w oparciu o art. 412 § 2 k.p.c.